

Nr 247.

Av herr Staxäng, om ändrade grunder för statliga fiskerilån.

För att underlätta anskaffandet av båtar, motorer m. m. utgår sedan lång tid statliga fiskerilån ur Fonden för låneunderstöd till Lån till främjande av beredning och avsättning av fisk m. m. Enligt bestämmelserna i kungl. kungörelsen den 17 juni 1948 (nr 313) må lån utgöra högst 60 000 kronor. Före år 1943 hade lånesumman varit högst 25 000 kronor, vilket belopp år 1943 höjdes till 35 000 kronor.

När dessa lånebelopp fastställdes kostade en fiskebåt ungefär 50 000—60 000 kronor, vilket betyder att lånen uppgick till ungefär 50 procent av totalkostnaden. År 1948, när lånebeloppet höjdes till 60 000 kronor, hade anskaffningskostnaden för en båt stigit till ca 140 000 kronor. Lånen utgjorde följaktligen fortfarande ungefär 40—50 procent. Sedan år 1948 har emellertid anskaffningskostnaden för en fiskebåt stigit med omkring 100 procent till ca 300 000 kronor, medan maximibeloppet för lån — 60 000 kronor — är oförändrat. Den starka stegringen i anskaffningskostnaden är inte enbart en följd av penningvärdets fall. Fiskerinäringens inriktning på fiske vid avlägsna fiskevatten kräver nämligen större båtar och starkare motorer samt modern utrustning för att bäst kunna utnyttja fiskets möjligheter.

Förskjutningen sedan 1948 i lånebeloppets relation till anskaffningskostnaden — från ungefär 40—50 procent till 20 procent — är enligt min mening inte en rimlig utveckling. Följden därav har också redan visat sig i färre nybeställningar av fiskebåtar vid varven. Enligt uppgifter lär endast för närvarande två fiskebåtar vara under byggnad, varav en är beställd och en byggs på varvets egen risk. En bidragande orsak till denna nedgång i nyanskaffningen av fiskebåtar torde vara att finna i svårigheterna att erhålla lån. Kreditrestriktionernas syfte — att inverka återhållande på investeringarna — synes mig ha infriats i en grad, som inte är tillfredsställande vare sig ur fiskerinäringens eller varvsindustriens synpunkt.

För att vår fiskeflotta skall kunna hålla jämna steg med utvecklingen på detta område är det nödvändigt att vidtaga åtgärder som underlättar för fiskarena att förnya och förbättra sitt båtbestånd. Detta synes lämpligast ske genom att lånens maximibelopp höjes till 50 % av båtens anskaffningsvärde, dock högst 120 000 kronor. Därmed skulle också de ursprungliga relationerna mellan anskaffningskostnaden och lånebeloppet återställas.

Med stöd av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta ändring av kungl. kungörelsen den 17 juni 1948, nr 313, så att bestämmelser om ett högsta lånebelopp ändras därhän, att lånet må utgöra 50 procent av båtens anskaffningsvärde, dock högst 120 000 kronor.

Stockholm den 27 januari 1953.

Ernst V. Staxäng.